

Хаг -- Бивши полицијски официр у Приједору Душан Јанковић казао у Хагу да је мају 1992. заробљен велики број Муслимана и затворен у центре Омарска и Кератерм.

Јанковић је, на суђењу Радовану Караџићу, тврдио да су заробљеници, после напада муслиманских паравојски на српске војнике у околини, у Омарској и Кератерму били подвргнути "криминалистичкој обради", а не злочинима.

"Они који су били криви за напад сносили су кривичну одговорност, они који нису - пуштани су кући", рекао је.

На питање Караџића, који се брани сам, шта је тада знао о "ванредним догађајима у Кератерму", сведок, који је тврдио да је у то време био задужен за логистику у приједорској полицији, одговорио је: "Чуо сам да је дошло до побуне притворених и да је дошло до убиства тих људи".

Према оптужници која Караџића (68) терети за прогон Муслимана и Хрвата широм БиХ, у логорима код Приједора почињени су тешки злочини над притворенима, укључујући масовна убиства, мучење, пребијање и сексуално насиље.

У Кератерму су, по оптужници, 24. јуна 1992, српске снаге убиле око 150 затвореника. Приједор је једна од седам општина у којој је прогон несрпског становништва имао размере геноцида.

Јанковић је негирао да је одговоран за масакр на Корићанским стијенама, у лето 1992, због којег га је Државни суд БиХ осудио на 21 годину затвора.

По оптужници и ранијим пресудама, српски полицајци убили су, 21. августа 1992, 200 Муслимана на Корићанским стијенама на планини Влашић.

Одговарајући на питања Караџића, Јанковић је тврдио да шеф приједорске полиције Симо Дрљача "није наређивао кривична дела, нити их је сам радио", као и да "није наређивао никада, да он зна, да се прикрије неко кривично дело".

Сведок је негирао да је био присутан на Корићанским стијенама и да је, пре злочина, разговарао са вођом починилаца Дарком Мрђом.

Мрђу је Трибунал осудио на 17 година затвора, након што је признао кривицу.

По Јанковићу, сарајевски суд је њега осудио на основу исказа "лажних сведока" који су лагали или зато да не би били сами оптужени или да би добили ниже казне након што су признали кривицу.

"Тужилаштво је написало и питања и одговоре које су сведоци понављали", казао је, тврдећи да "нису осуђени они који су починили злочин и који још иду улицама Приједора".

На питање председавајућег судије Огон Квона (*O-gon Kwon*) да ли то значи да он зна ко су починиоци, Јанковић је одговорио: "Не знам, немам доказа, али претпостављам ко би могли бити... Починиоце треба тражити међу заштићеним сведоцима који су били у пратњи, а нису процесуирани".

Тврдећи да је "лажно оптужен и неправедно осуђен", Јанковић је, као алиби, навео да је на дан злочина био на слави, далеко од Корићанских стијена.

У унакрсном испитивању, тужитељка Катрина Густавсон (*Catrina Gustafsson*) тврдила је да Јанковић у пролеће и лето 1992, у време злочина, није био само официр за логистику, него и заменик шефа приједорске полиције Сима Дрљаче. Сведок је, међутим, то оповргавао.

Тужитељка је тврдила да приједорска полиција није спровела никакву истрагу о стрељању Муслимана у Кератерму, а сведок је сугерисао да је то био задатак Центра служби безбедности из Бањалуке или Војске РС.

Заступница оптужбе, сведоку је предочила да ни после масакра на Корићанским стијенама није спроведена истрага, него да је починиоцима било наређено да се врате на место злочина и из тешко приступачне провалије извуку тела жртава. Јанковић је казао да није знао ко је то наредио.

Посведочио је да хапшење починилаца није било могуће и да је, на Дрљачину иницијативу, постигнут "компромис" да се припадници те интервентне јединице полиције

"пошаљу на ратиште, па ко зна да ли ће преживети", а да се "после рата процесуирају". Сведок је додао да је хапшење "можда могла да изврши нека специјална јединица ван региона", али да су претпостављени одлучили другачије.

Процес Караџићу биће настављен сутра. Оптужница га терети и за геноцид у Сребреници; терорисање становништва Сарајева кампањом артиљеријских и снајперских напада и узимање за таоце "плавих шлемова" УН, 1992-95.

(Бета)